

Mål C-120/24**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

den 15 februari 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

den 14 februari 2024

Klagande i första och andra instans:

”Unigames” UAB

Motpart i första och andra instans:

Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

---

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS**(Högsta förvaltningsdomstolen i Litauen)****BESLUT**

den 14 februari 2024

Avdelningen, i utökad sammansättning, vid Högsta förvaltningsdomstolen i Litauen ... [domstolens sammansättning] ... har, vid ett domstolssammanträde i enlighet med det skriftliga överklagandeförfarandet, prövat det administrativa målet angående klagandens, det privata aktiebolaget Unigames, överklagande av den dom som Vilniaus apygardos administracinis teismas (Regionala förvaltningsdomstolen i Vilnius, Litauen) meddelade den 10 augusti 2022 i det administrativa målet angående den talan som klaganden [...] väckt mot motparten, Lošimų priežiūros tarnyba prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(spelinspektionen vid Republiken Litauens finansministerium), om ogiltigförklaring av ett beslut.

Avdelningen, i utökad sammansättning,

har konstaterat följande:

I.

- 1 Förevarande mål rör en tvist mellan klaganden, det privata aktiebolaget Unigames, som beviljats licens nr 0118 att bedriva spelverksamhet med spelautomater av kategori B (nedan kallad klaganden), och motparten, spelinspektionen vid Republiken Litauen finansministerium (nedan kallad motparten eller myndigheten), angående Tarnybos direktoriaus 2022 m. gegužės 19 d. įsakymas Nr. DIE-314 ”Dėl atlikto UAB ’Unigames’ neplaninio specialiojo patikrinimo pagal 2021 m. spalio 14 d. pavedimą patikrinti Nr. PT-36-(7.3)” (beslut nr DIE-314 fattat av myndighetens direktör den 19 maj 2021 angående den oplanerade särskilda inspektionen av ”Unigames” UAB i enlighet med inspektionsbeslut nr PT-36-(7.3) av den 14 oktober 2021) (nedan kallat beslutet).

Tillämpliga bestämmelser. Unionsrätt

- 2 I artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (kodifiering) (nedan kallat direktiv 2015/1535) föreskrivs följande:

”1. Om inte annat följer av artikel 7 ska medlemsstaterna omedelbart till kommissionen överlämna alla utkast till tekniska föreskrifter, såvida inte föreskriften utgör endast en överföring av den fullständiga texten till en internationell eller europeisk standard, då det är tillräckligt med information om den aktuella standarden. De ska också till kommissionen redovisa skälen till varför det är nödvändigt att utfärda en sådan teknisk föreskrift, om dessa skäl inte redan framgår av utkastet.

I förekommande fall ska medlemsstaterna, om detta inte redan skett vid ett tidigare tillfälle, samtidigt överlämna texterna till grundläggande lagar eller andra föreskrifter av väsentlig eller direkt betydelse till kommissionen, om kännedom om sådana texter är nödvändig för att bedöma verkningarna av utkastet till teknisk föreskrift.

Medlemsstaterna ska under de förutsättningar som anges i första och andra styckena i denna punkt till kommissionen överlämna utkastet till teknisk föreskrift ännu en gång om de gör ändringar i det som i väsentlig grad förändrar dess tillämpningsområde, förkortar den tid som ursprungligen tänkts för genomförandet, lägger till specifikationer eller andra krav eller skärper dessa.

...”

- 3 I artikel 1.1 b i direktiv 2015/1535 definieras begreppet *tjänst* som ”alla informationssamhällets tjänster, det vill säga tjänster som vanligtvis utförs mot ersättning på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare.

I denna definition avses med

- i) *på distans*: tjänster som tillhandahålls utan att parterna är närvarande samtidigt,
- ii) *på elektronisk väg*: en tjänst som sänds vid utgångspunkten och tas emot vid slutpunkten med hjälp av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av uppgifter, och som i sin helhet sänds, befordras och tas emot genom tråd, radio, optiska medel eller andra elektromagnetiska medel,
- iii) *på individuell begäran av en tjänstemottagare*: en tjänst som tillhandahålls genom överföring av uppgifter på individuell begäran.

En vägledande förteckning över tjänster som inte omfattas av denna definition finns i bilaga I.”

- 4 I artikel 1.1 e i direktiv 2015/1535 definieras uttrycket *föreskrift för tjänster* som ”ett krav av allmän art rörande tillträde till och utövande av verksamhet med sådana tjänster som avses i led b, särskilt bestämmelser om dem som tillhandahåller tjänster, tjänster och tjänstemottagare, med undantag av föreskrifter som inte specifikt avser de tjänster som definieras i det ledet.

Såvitt avser denna definition

- i) ska en föreskrift anses särskilt avse informationssamhällets tjänster om föreskriften enligt motiveringen och enligt texten i den normativa delen har till särskilt syfte och föremål att, i sin helhet eller i vissa bestämmelser, uttryckligen och riktat reglera sådana tjänster,
  - ii) ska en föreskrift inte anses särskilt avse informationssamhällets tjänster om föreskriften endast indirekt eller accessoriskt gäller sådana tjänster.”
- 5 En *teknisk föreskrift* definieras i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535 som ”tekniska specifikationer och andra krav eller föreskrifter för tjänster, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser, som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid saluföring, tillhandahållande av tjänster, etablering av en aktör som tillhandahåller tjänster eller användning i en medlemsstat eller en större del därav, samt, med undantag av dem som anges i artikel 7, medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av en produkt eller som förbjuder tillhandahållande eller utnyttjande av en tjänst eller etablering som tillhandahållare av tjänster.

De tekniska föreskrifter som är faktiskt tvingande ska omfatta följande:

- i) En medlemsstats lagar eller andra författningar som hänvisar antingen till tekniska specifikationer eller andra krav eller till föreskrifter för tjänster, antingen yrkesetiska regler eller gott affärsskick som i sin tur hänvisar till tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster, vars efterlevnad förutsätts vara i överensstämmelse med de skyldigheter som är fastställda i de ovan nämnda lagarna och andra författningarna.
- ii) Frivilliga överenskommelser i vilka en offentlig myndighet är en avtalsslutande part och enligt vilka tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster i allmänt intresse ska uppfyllas, med undantag av anbudsspecifikationer vid offentlig upphandling.
- iii) Tekniska specifikationer eller andra krav eller regler som rör tjänster och som hänger samman med skattemässiga eller finansiella åtgärder som påverkar konsumtionen av produkterna eller tjänsterna genom att främja efterlevnaden av dessa tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster. Tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster som hänger samman med de nationella socialförsäkringssystemen omfattas inte.

Här omfattas de tekniska föreskrifter som antas av de myndigheter som utsetts av medlemsstaterna och som finns upptagna i en förteckning som upprättas och i förekommande fall uppdateras av kommissionen inom ramen för den kommitté som avses i artikel 2.

Samma förfarande ska användas vid ändring av förteckningen.”

Rättslig grund. Nationell rätt

- 6 I artikel 10.19 i Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (Republiken Litauens spellag, i dess lydelse enligt lag nr XIV-337 av den 20 maj 2021, som är tillämplig i förevarande administrativa mål) (nedan kallad spellagen) föreskrivs följande: ”I Republiken Litauen ska det vara förbjudet att uppmuntra till deltagande i spel genom att sprida information eller genom att ägna sig åt övertalning i någon form och på något sätt, inbegripet genom särskilda evenemang, provspel, kampanjer, rabatter, gåvor och liknande incitament som anordnas av spelarrangören själv, i syfte att uppmuntra till deltagande i spel eller spel på distans.”
- 7 I artikel 10.19 i spellagen, i den lydelse som gällde fram till ändringen genom lag av den 20 maj 2021 (i dess lydelse enligt lag nr XII-1734 av den 21 maj 2015), föreskrevs följande: ”I Republiken Litauen ska det vara förbjudet att uppmuntra till deltagande i spel på följande sätt:
  - 1) genom att ge spelaren rätt att omedelbart eller inom en viss tid efter deltagande i spel erhålla gåvor från spelarrangören,

2) genom att anordna spel eller tävlingar, provspel, lotterier och andra evenemang som uppmuntrar till deltagande i spel, inbegripet spel på distans, utanför de platser där spel anordnas eller spelarrangörens webbplats.”

Relevanta faktiska omständigheter

- 8 Följande information registrerades av specialister från myndighetens inspektionsenhet när de kontrollerade klagandens webbplats på <https://uniclub.lt/>: ”Spearhead Explosion 43 nya spel!”, ”ELK-automater. 25 spelautomater!”, ”De hetaste spelen”, ”Turbo-utbetalningar. Utbetalning på några sekunder!”, ”Insättningar/utbetalningar 24/7. Revolut är här”, ”Välj bland 1000+ kasinospel”, ”... klicka på Bet Builder-erbjudandet och kombinera olika evenemang i samma matcher! Med oss kan detta verktyg användas i ett brett utbud av sporter och kombinationer! ...”, ”Ta ut pengar! Utbetalningar före matchens slut!”, ”Vår erfarenhet, bekvämlighet, kvalitet och vårt nytänkande är vad som skiljer oss från mängden”, ”Vår spelportal är extremt bekväm och lätt att använda. Allt är utformat för att du ska kunna koppla av och ha en trevlig stund”, ”Kasinospel från de bästa utvecklarna”, ”Snabba insättningar och utbetalningar” och så vidare. Denna information ansågs av motparten utgöra en överträdelse av förbudet mot att uppmuntra till deltagande i spel (artikel 10.19 i spellagen).
- 9 Den oplanerade inspektionen av klaganden, som skedde på förslag av myndighetens direktör, avslöjade oegentligheter och ledde till antagandet av beslutet ..., vari myndigheten: 1) fann att klagandens överträdelse inte hade avhjälpits vid den tidpunkt då beslutet antogs, då klagandens webbplats fortsatte att publicera information som syftade till att rikta uppmärksamheten mot klagandens erbjudande och att uppmuntra till spel med hjälp av säljfrämjande fraser eller ord, eller som syftade till att framhäva klagandens trovärdighet, exklusiviteten hos klagandens webbplats eller egenskaperna hos klagandens tjänster, vilket utgjorde en överträdelse av förbudet mot att uppmuntra till deltagande i spel (artikel 10.19 i spellagen); 2) konstaterade att den information som registrerats och var publicerad på klagandens webbplats mellan den 13 oktober 2021 ... och den 3 februari 2022 uppmuntrade besökarna på klagandens webbplats till att delta i spel på distans i strid med artikel 10.19 i spellagen; 3) bekräftade kommissionens slutsats och påförde klaganden böter på 12 662 euro för den överträdelse som kommissionen hade konstaterat; 4) varnade klaganden för att dess tillstånd att bedriva spelverksamhet med spelautomater av kategori B skulle kunna komma att dras in till följd av den konstaterade överträdelsen, 5) ålade klaganden att avhjälpa överträdelsen senast den 20 juni 2022, och 6) informerade klaganden om dess skyldighet att betala de böter till statskassan som motparten hade påfört den inom tre månader från dagen för mottagandet av beslutet ... . I händelse av att beslutet överklagades ... skulle böterna betalas inom tre månader från den dag då domstolens beslut att avslå överklagandet vann laga kraft.
- 10 ... [upprepade upplysningar]

- 11 Domstolen i första instans bekräftade myndighetens ståndpunkt och ogillade klagandens talan genom dom av den 10 augusti 2022. Nämda domstol godtog inte klagandens argument att det föreskrivna förfarandet hade åsidosatts vid antagandet av artikel 10.19 i spellagen – enligt denna domstol var förbudet mot att uppmuntra till spel inte ett nytt inslag i spellagen, eftersom det ingick i lagen och gällde före ändringen av artikel 10.19 i spellagen, utan avsikten med formuleringen av förbudet var att identifiera de specifika sätt och medel för att uppmuntra till spel som var förbjudna. Domstolen i första instans slog fast att Lietuvos standartizacijos departamentas (Litauens standardiseringsorgan) inte var skyldigt att underrätta Europeiska kommissionen i enlighet med kraven i direktiv 2015/1535 innan lagstiftaren antog ändringen av artikel 10.19 i spellagen, och godtog därför inte heller klagandens argument att artikel 10.19 i spellagen inte kunde göras gällande mot den.
- 12 Klaganden har i sitt överklagande yrkat att avgörandet av domstolen i första instans ska upphävas och att ett nytt avgörande ska meddelas genom vilket klagandens talan bifalls och beslutet ogiltigförklaras.
- 13 Motparten har i sitt genmäle på klagandens överklagande yrkat att överklagandet ska ogillas och att avgörandet av domstolen i första instans ska fastställas.

Avdelningen, i utökad sammansättning,

finner följande:

II.

- 14 Med hänsyn till att Europeiska kommissionen, efter ändringen av spellagen, inte underrättades om den nya lydelsen av artikel 10.19 i spellagen, i vilken det föreskrivs ett förbud mot att uppmuntra till deltagande i spel, ger förevarande administrativa förfarande, under de omständigheter som föreligger i målet, upphov till frågor om tolkningen av artiklarna 1.1 f och 5.1 i direktiv 2015/1535. ... [skyldighet för Högsta förvaltningsdomstolen i Litauen att begära förhandsavgörande i enlighet med artikel 267 tredje stycket FEUF]

Huruvida den regel som stadfästs i artikel 10.19 i spellagen ska betecknas som en ”teknisk föreskrift” i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535

- 15 I enlighet med artikel 5.1 första stycket i direktiv 2015/1535 ska medlemsstaterna omedelbart till kommissionen överlämna alla utkast till tekniska föreskrifter, utom i de fall som där anges. Denna skyldighet att göra en förhandsanmälan är således endast tillämplig när det berörda projektet avser en teknisk föreskrift i den mening som avses i artikel 1.1 f i nämnda direktiv (EU-domstolens dom av den 3 december 2020, Star Taxi App SRL, C-62/19, EU:C:2020:980, punkt 58). Enligt EU-domstolens praxis medför en medlemsstats åsidosättande av sin skyldighet att i förväg överlämna ett sådant utkast att den berörda ”tekniska föreskriften” vare sig kan göras gällande mot en enskild i ett brottmål (se EU-domstolens dom av den 4 februari 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 84) eller i en

tvist mellan enskilda (se EU-domstolens dom av den 27 oktober 2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, punkt 64 och där angiven rättspraxis). Mot bakgrund av vad som anförts ovan är det i förevarande administrativa mål nödvändigt att först fastställa huruvida en bestämmelse såsom den som stadfästas i artikel 10.19 i spellagen (i den lydelse som är relevant i förevarande mål) utgör en ”teknisk föreskrift” i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535.

- 16 I artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535 nämns fyra kategorier av tekniska föreskrifter, nämligen i) ”tekniska specifikationer”, ii) ”andra krav”, iii) ”föreskrifter för tjänster” och iv) ”medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av en produkt eller som förbjuder tillhandahållande eller utnyttjande av en tjänst eller etablering som tillhandahållare av tjänster”. Förevarande avdelning, i utökad sammansättning, hyser inget tvivel om att bestämmelsen i artikel 10.19 i spellagen i dess relevanta lydelse inte omfattas av kategorierna ”tekniska specifikationer” eller ”andra krav” i förevarande mål, eftersom den nationella bestämmelsen i det första fallet måste hänföra sig till produkten eller dess förpackning och i det andra fallet måste fastställa ett villkor som på ett väsentligt sätt kan påverka en produkts sammansättning, natur eller saluföring (se EU-domstolens dom av den 28 maj 2020, Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości, C-727/17, EU:C:2020:393, punkterna 32, 36 och 40 och där angiven rättspraxis). I den mån den fråga som uppkommit i förevarande mål inte avser produkter kvarstår det tvivel om huruvida den nationella bestämmelse som är omtvistad i förevarande administrativa mål kan betecknas som en ”föreskrift för tjänster” eller som en lag i en medlemsstat ”som förbjuder tillhandahållande eller utnyttjande av en tjänst eller etablering som tillhandahållare av tjänster”, eftersom de omtvistade nationella bestämmelserna i huvudsak kan antas avse tjänster i samband med spelverksamhet, vilka omfattas av förbudet mot att uppmuntra till deltagande i sådant spel, eller kan förstås som ett förbud mot den fristående aktiviteten att uppmuntra till spel, som utgör en ensidig åtgärd från spelarrangörens sida och inte uppfyller villkoren för en ”tjänst” enligt artikel 1.1 b i direktiv 2015/1535, eftersom den inte uppfyller kriteriet att den ska utföras ”på individuell begäran av en tjänstemottagare”.
- 17 Eftersom direktiv 2015/1535 upphävde Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, och de relevanta bestämmelserna i direktiv 2015/1535 i allt väsentligt har samma räckvidd som de relevanta bestämmelserna i direktiv 98/34, är EU-domstolens praxis avseende nämnda direktiv i princip även tillämplig med avseende på direktiv 2015/1535 (se, analogt, EU-domstolens dom av den 17 juni 2021, Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited, C-597/19, EU:C:2021:492, punkt 107 och där angiven rättspraxis). EU-domstolen har, inom ramen för sin bedömning av de bestämmelser som är tillämpliga på spel i Tyskland, redan klargjort att vissa bestämmelser i hasardspelsfördraget kan betecknas som ”föreskrifter för tjänster” i den mån de avser en ”informationssamhällets tjänst” i den mening som avses i

artikel 1 led 2 i direktiv 98/34. Dessa bestämmelser omfattar förbudet att erbjuda spel på internet enligt 4.4 § hasardspelsfördraget, undantagen från förbudet, vilka räknas upp i 25.6 § i samma fördrag, begränsningarna av möjligheten att tillhandahålla sportvadslagning med hjälp av telekommunikationsutrustning enligt 21.2 § hasardspelsfördraget, och förbudet mot reklam för spel på internet eller med hjälp av telekommunikationsutrustning enligt 5.3 § i samma fördrag (se EU-domstolens dom av den 4 februari 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 75). Förevarande avdelning, i utökad sammansättning, konstaterar att det i Republiken Litauen inte är förbjudet att erbjuda (anordna) onlinespel, men att det inte är tillåtet att uppmuntra till deltagande i sådant spel genom att sprida information eller genom att ägna sig åt övertalning i någon form och på något sätt. I detta hänseende specificerar de nationella bestämmelserna villkoren för att tillhandahålla spel och uppställer ett förbud mot att marknadsföra speltjänster.

- 18 Med hänsyn till omständigheterna i förevarande mål är den fråga som förevarande avdelning, i utökad sammansättning, har att ta ställning till huruvida den regel som stadfästs i artikel 10.19 i spellagen, i den mån den avser information som publicerats på en spelarrangörs webbplats, kan betecknas som en ”teknisk föreskrift” på grund av att den omfattas av kategorin ”föreskrift för tjänster” i den mening som avses i artikel 1.1 e i direktiv 2015/1535. Det är korrekt att begreppet ”teknisk föreskrift” enbart omfattar regler som rör informationssamhällets tjänster, det vill säga alla tjänster som utförs på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare (se EU-domstolens dom av den 20 december 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, punkt 27). Under de omständigheter som föreligger i förevarande mål kvarstår det dock tvivel om huruvida den regel som stadfästs i artikel 10.19 i spellagen, i den mån den avser information som en spelarrangör publicerar på sin egen webbplats, faktiskt uppfyller alla villkor för en ”tjänst” i den mening som avses i artikel 1.1 b i direktiv 2015/1535. Med tanke på att en spelarrangör tillhandahåller besökare på sin webbplats en speltjänst, är det naturligt att denna webbplats innehåller relevant information om spel, inbegripet information som uppmuntrar besökarna att använda speltjänsten. Under dessa omständigheter hyser avdelningen, i utökad sammansättning, tvivel om huruvida den omständigheten att en person besöker en spelarrangörs webbplats, som innehåller viss information om spel, för att använda den ifrågavarande speltjänsten, innebär att tjänsten tillhandahålls genom överföring av uppgifter på begäran av den berörda personen, det vill säga ”på individuell begäran av en tjänstemottagare”.
- 19 Avdelningen, i utökad sammansättning, anser det därför nödvändigt att vända sig till EU-domstolen för att klarhet i huruvida en nationell bestämmelse, såsom den som stadfästs i artikel 10.19 i spellagen, utgör en ”teknisk föreskrift” i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535 i den mån den avser information om spel som publicerats på en spelarrangörs webbplats.

Nationell lagstiftningspraxis när en ändring av en föreskrift inte anmäls till Europeiska kommissionen

- 20 Om svaret på den första frågan bekräftar att artikel 10.19 i spellagen faktiskt utgör en ”teknisk föreskrift”, är det också av relevans för målet huruvida denna föreskrift borde ha anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2015/1535. EU-domstolen har nämligen i sin praxis klargjort att det, för att en ny nationell lagstiftning ska anses utgöra en teknisk föreskrift som ska anmälas enligt direktiv 98/34, krävs att denna nya lagstiftning inte endast innebär att redan befintliga tekniska föreskrifter – som i vederbörlig ordning har anmälts till kommissionen – återges eller ersätts, utan att några nya eller ytterligare tekniska specifikationer eller andra krav läggs till (se, för ett liknande resonemang, EU-domstolens dom av den 20 december 2017, Bent Falbert, C-255/16, EU:C:2017:983, punkt 23 och där angiven rättspraxis). Det krävs att de ekonomiska aktörerna i en medlemsstat underrättas om förslag till tekniska föreskrifter som utarbetas av en annan medlemsstat liksom om föreskrifternas tidsmässiga och territoriella tillämpningsområde, så att de kan få kännedom om omfattningen av de skyldigheter de kan åläggas och föregripa antagandet av föreskrifterna genom att, i förekommande fall, i tid anpassa sina produkter och tjänster (se EU-domstolens dom av den 4 februari 2016, Sebat Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 83). Avdelningen, i utökad sammansättning, noterar att förbudet i artikel 10.19 i spellagen i dess lydelse fram till den 1 juli 2021 hade ett begränsat tillämpningsområde, som, även om det inte förändrats territoriellt eller tidsmässigt, har omarbetats i väsentlig grad genom senare ändringar. Den version av lagen som var i kraft fram till den 1 juli 2021 innehöll ett uttryckligt (*expressis verbis*) förbud mot att anordna spel eller tävlingar, provspel, lotterier och andra evenemang som uppmuntrar till deltagande i spel, inbegripet spel på distans, utanför de platser där spel anordnas eller spelarrangörens webbplats. Det sålunda formulerade förbudet innefattade emellertid inte ren publicering av information om spel på spelarrangörens webbplats, vilket innebär att den nya lydelsen av artikel 10.19 i spellagen har begränsat möjligheten att använda marknadsföringsåtgärder som bygger på kundengagemang och således har utvidgat tillämpningsområdet för det förbud mot att uppmuntra till spel som tidigare gällde.
- 21 Avdelningen, i utökad sammansättning, hyser därför tvivel om vilka slutsatser de nationella administrativa och rättsliga myndigheterna ska dra av att det konstateras att skyldigheten enligt unionsrätten att anmäla en teknisk föreskrift har åsidosatts under lagstiftningsförfarandet, såsom i förevarande fall, när ändringarna av denna lag utgör ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535 .... Avdelningen, i utökad sammansättning, önskar få klarhet i om direktiv 2015/1535 ska tolkas så, att en bestämmelse i nationell lagstiftning, såsom spellagen, vars bestämmelser ska anmälas i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2015/1535 om de anses vara ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i artikel 1.1 f i nämnda direktiv, inte kan göras gällande mot ekonomiska aktörer inom ramen för förfaranden för att fastställa ansvar för administrativa överträdelse, om de ändringar som gjorts i bestämmelsen, vilken anses utgöra en teknisk föreskrift, inte har anmälts, men den tidigare antagna lagtexten anmäldes.

22 För att skingra de tvivel som har uppstått beträffande tolkningen och tillämpningen av de unionsrättsliga bestämmelser som är relevanta för de rättsförhållanden som är omtvistade i förevarande mål, är det under dessa omständigheter lämpligt att begära att EU-domstolen tolkar de ifrågakvarande unionsbestämmelserna. Ett svar på de frågor som ställs i nedanstående beslut är av avgörande betydelse för förevarande mål, särskilt som det skulle göra det möjligt att fastställa det faktiska innehållet i unionsbestämmelserna och att säkerställa unionsrättens företräde.

Mot bakgrund av ovanstående överväganden ..., ... [hänvisning till processrättsliga bestämmelser] fattar förevarande avdelning

följande beslut:

... [processuella standardformuleringar]

Följande frågor hänskjuts till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

1) Utgör en nationell bestämmelse, såsom den som stadfästas i artikel 10.19 i Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymas (Republiken Litauens spellag), en ”teknisk föreskrift” i den mening som avses i artikel 1.1 f i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, i den mån den avser information om spel som publicerats på en spelarrangörs webbplats?

2) Ska direktiv 2015/1535 tolkas så, att en bestämmelse i nationell lagstiftning, såsom Republiken Litauens spellag, vars bestämmelser ska anmälas i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2015/1535 om de anses vara ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i artikel 1.1 f i nämnda direktiv, inte kan göras gällande mot ekonomiska aktörer inom ramen för förfaranden för att fastställa ansvar för administrativa överträdelser, om de ändringar som gjorts i bestämmelsen, vilken anses utgöra en teknisk föreskrift, inte har anmälts, men den tidigare antagna lagtexten anmälde?

...

...

[processuella standardformuleringar och domstolens sammansättning]